

DUSCHAK-FESTŐIPARVÁLLALAT

Margit uca 12.
Telefon 17-71.

Végez I. rendű kivitelben szobafestést, mázolást,
bútorfényezést legolcsóbb árak mellett.
Díjtalan költségvetés!

igazságügyminiszter, kijelentve, hogy Szegednek sohasem szabad éreznie elárultságát és Szeged ne féljen attól, hogy bármikor is elveszítheti a kormány támogatását.

— Tisztelettel ádodom most Nagyméltóságodnak

— fordult az elnök a miniszterelnök felé — a megbízólevelet azzal a kéréssel, hogy azt elfogadni szíveskedjék.

Gömbös Gyula miniszterelnök átvette a megbízólevelet, majd elmondotta válaszbeszédét

A miniszterelnök beszéde

— Amikor a megbízólevelet átveszem — kezdte a miniszterelnök —, engedjék meg, hogy néhány szóval méltassam a mai nap jelentőségét. Sok harcon és küzdelmen mentem keresztül, de soha nem voltam olyan nyugodt a sikert illetően, mint ebben a választásban. Itt Szegeden az első látogatásom alkalmával az volt az érzésem, hogy az 1919-es napok újból feleledtek és Szeged, úgy, mint akkor, ösztönösen megérezte, hogy ennek a városnak többet kell tennie, mint más városoknak.

— Ez a város — folytatta —, melynek kebelében már nem egy ízben történelem formálódott, felelősséget vállal arra, hogy ebben a formában, amelyben élünk, újból hivatása van. Ugyanakkor a Klauzál-térről belcharsant a magyar sötét éjszakába az „Ébredj Magyar!” jelszava, a magyar nemzeti összefogás jelszava, úgy, most is kellett, hogy felébredjen és a tárogató hívó szavával kellett, hogy hívjon minden magyart a nagy munkára. Ez a város nem az agitációk ösztönére hallgatva, hanem önmaga egészséges magyar ösztönére hallgatva, megteremtette a győzelmet, amelynek jelentősége nemcsak belpolitikai, hanem külpolitikai viszonylatban is nagy.

— Megmutatta ez a város azt — mondotta —, hogy itt nem a nyílt, vagy a titkos szavazás döntött, mert ez a nemzet nem olyan jelszavak után fut, amelyeket pártoskák hirdetnek, a magyar lelkiismeret nem óhajtja, hanem követi a nagy nemzeti célokat. Én ugyan a Nemzeti Egységnek vagyok a pártvezére, de hangsúlyozom azt, hogy

még sem vagyok pártember, mert azt akarom — és remélni merem, hogy ezt el is érem, hogy az egész nemzet egy láborban lesz,

a magyar állameszmét szolgáló nemzet csak egy pártban lehet, amely táborra támaszkodva a történelmi erőkre egyenes úton mehet előre a magyar feltámadás felé. Ez a nemzet megtanulta az ellenforradalomban azt, hogy a régi stílussal fel kell számolni.

Nem testvér testvér ellen uszítani, a mi politikánk stílusa, hanem összeforrasztani minden magyart,

ezeknek a céloknak rendszerbe foglalása ennek a kormánynak a hivatása és ez a rendszerbe foglalás fogja megteremteni azt a Magyarországot, amely után mindnyájan vágyunk.

— A mi figyelmünk mindenhol kiterjed. A minap mondtam, hogy egy hid megépítése egy nemzet, de különösen egy vidék szempontjából sokkal fontosabb, mint két jeles államférfi szellemes beszélgetése.

Az algyői hid fontosabb önöknek, mintha egymás között két ember szellemeskedik.

— Azt kérdezte az elnök ur — mondotta ezután —, hogy honnan jöttem Szegedre. Jöttem visszatartóztatathatatlannul, egy erő idehajtott. Belgrádba mentem és onnan tovább akartam utazni Bécsbe, de Belgrádból valami idevonzott Szegedre. Ugy éreztem, hogy ez a város az, amelynek magyar lakossága az, amely alkalmas arra, hogy innen megfordítsuk azt a magyar szekeret, amely vesztébe rohan. Itt Szegeden azt találtam, hogy ebben a városban mindenki, ur és paraszti egyformán várja, óhajtja és kívánja a magyar felkamatást. Itt Szegeden szerettem meg a magyar parasztot. Alsóváros mint egy ember állott a nemzeti reneszánsz gondolata mellé és akkor fogadtuk meg az én barátaimmal azt, hogy amíg élünk, a magyar parasztot soha el nem hagyjuk. Megfogadtuk azt is, hogy

a vidéki gócpontokra fektetjük a súlypontot.

mert egészségtelennek tartottuk, hogy Magyarországnak csak egy kulturális és gazdasági gócpontja legyen.

Nem kell félni, hogy a reformkormány odanyúl a szegedi intézményekhez, én ugyan nem minden tekintetben értek egyet ebben a dologban, de Szeged nem lesz ezáltal szegényebb.

— Önök itt őriznek egy emléket, egy nagy alkotó férfiú emlékét, aki csak nemrégien járt itt Önök között. Akkor voltak kis emberek, kis in-trikusok, kis utonállók, akik ennek a férfiúnak a nagyságát nem akarták, vagy nem tudták értékelni. Szomorú sorsa a magyar közéletnek az, hogy csak halála után akarjuk felismerni azokat, akik érettségüket cselekedtek. Az az ötezer tanterem, amelyet

gróf Klebelsberg Kuno

építtetett, majd évszázadok múlva fogja megmutatni, hogy milyen nagy volt ez a cselekvés és milyen nagy építés volt ez szellemi és erkölcsi tekintetben egyaránt.

— Elődöm, illetőleg elődeim kulturgócpontot csináltak Szegedből. Mi azt szeretnénk, ha ez a város lenne az alföldi kultúra gócpontja. Végig az Alföldön sok tevékenység van még. Az iskola-építés elvégeztetett, a növekvő magyarság tanulni tud és intelligenciájánál fogva tanulni fog. Ezek számára

érvényesülési lehetőségeket kell keresni.

Ez az Alföld még nincs ott, ahol lennie kellene. Nekünk az a feladatunk, hogy munkaalkalmakat teremtsünk azért, hogy a megteremtett munkaalkalmak kitermeljék a maguk gyümölcsét. Gondoskodni fogunk egy helyes közlekedési politikáról, hogy ennek révén ez a város közelebb jusson necsak az ő fővárosához, hanem a nemzetközi fővárosokhoz is. Meg akarjuk védeni mindazt, amit itt termelnek. Gondoskodni fogunk arról, hogy visszaélések ne fordulhassanak elő, vagyis, hogy a hasznot ne fordíthassák a saját önös kapzsi céljaikra azért, hogy ne homályosíthassák le a szegedi munkának nemességét. A mi munkánk az lesz Szeged számára, hogy mindazt megteremtjük, amit Szeged jogosan kíván az ő modernebb élete számára.

— És én hangsúlyozni kívánom — az ellenzék számára is, mert mi politikai gyűlölködést nem ismerünk — fejezte be beszédét a miniszterelnök —, hogyha valaki nem az én listámra szavazott, az nem az én ellenségem, de még csak nem is az én ellenfelem, az csak egy ember, egy polgár, aki még nem térült meg. Ő is magyar testvérem és mert magyar testvérem, kötelességünk lesz őt is meghódítani a nemzet számára.

A polgármester beszéde

A miniszterelnök tapssal fogadott beszéde után dr. Pálffy József polgármester üdvözölte Gömbös Gyulát, mint Szeged országgyűlési képviselőjét. A polgármester beszédében ezeket mondotta:

— A miniszterelnök ur most elhangzott nyilatkozata eloszlatozt minden kételyt és aggodalmat és valóra váltotta a város közönségének azon reményét és várakozását, mely szerint a miniszterelnök ur szegedi mandátumát méltóztatik megtartani. Annál becsesebb a miniszterelnök ur elhatározása nekünk, mert önként fordult szeretetteljes érdeklődésével felénk és éppen abban az időben, amikor ez a város legjobban érezte árvaságát, magára hagyottságát.

— Én, aki a választás tartama alatt hivatali állásom követelményeinek megfelelően megőriztem teljes semlegességemet és távol tartottam magamat minden politizálástól — folytatta a polgármester —, most, a választások befejezése után teljes objektivitással állapítom meg, hogy a szavazó urnák lezárásával végleg elűlték a kortézia hullámverései és ez a város a maga józan tisztánlátásával, politikai, társadalmi, felekezeti különbség nélkül örül az eredménynek, amely szerint Szeged város képviselőjében Gömbös Gyula miniszterelnök ur Szeged város díszpolgára, ennek a városnak történelmi időkben átélte, felejtethetetlen emlékekkel hozzánk fűzött barátja, jóakarója, pártfogója lép a magyar parlamentbe. Ezért én, mint a város legősibb polgára és polgármestere jogosultnak érzem magam, hogy a város közönségének egyeteme nevében őszinte örömmel, nagyrabcsúlással, bizalommal és ragaszkodással üdvözöljem Excellenciát, mint városunk országgyűlési képviselőjét. Kérem Excellenciát, hogy szeresse ezt a sokat szenvedett jobb sorsra érdemes alföldi nagy magyar várost, amely Excellenciát most már végleg szívébe zárta, fiának fogadta és díszpolgárává emelte. Isten áldását kérjük Nagyméltóságod hazafias munkájára.

— Szegediek! Polgártársaim! Magyar Testvéreim! Egy szívvel, lélekkel kiáltások velem, hogy vitessz Gömbös Gyula miniszterelnök urat, városunk szeretett képviselőjét, a Magyarok Istene az ország és a város javára sokáig éltesse, — fejezte be beszédét a polgármester.

A polgármester beszédét nagy taps követte és ezzel a mandátumátadás aktusa véget ért. A miniszterelnök a közgyűlési tereméből átlépett a főispáni hivatal szobájába, ahol Baranyai Tibor főispán átadta a miniszterelnöknek azt az etruszk széket, amelyen Gömbös Gyula vezérkari kapitány ült 1919-ben a főispáni hivatalban tartott bizalmas megbeszélések alkalmából. A miniszterelnök megilletődve köszönte meg az ajándékot.

A miniszterelnök ezután a városháza előtt autóba szállt és kíséretével

az alsóvárosi zárdába

ment, ahol végigjárta a rendház szobáit, azokat a szobákat, amelyekben 16 évvel ezelőtt P. Zadravec István akkori házfőnökkel tanácskozott. A miniszterelnököt a rendház kapujában P. Schneider Vencel házfőnök üdvözölte. A barátok a rendház refektóriumában villásreggelin látták vendégül a miniszterelnököt és kíséretét.

Gömbös Gyula közel egy órát töltött a rendházban, megtekintette a barátok híres régiséggyűjteményét, majd a püspöki palotába ment, ahol Glattfelder püspök szűkebb körű ebédet adott.

Mai ajánlatunk

SPORTCIKKEK

1 pár sipcsontvédő	—88
1 pár futball lábszárvédő	—98
Tenniszrakett	P 8.43
Rakett szorító prés	P 1.28

HAZTARTÁSI CIKKEK:

Öntöttvas gyorsfőző	—58
2 drb fali virágkosár	—18
Gyékény lábtörő	—24
3 drb csapós egérfogó	—24

DIVATARUK

Háromsarkos műselyem női divatsál	—98
Műselyem divat leányka kalap	P 1.98
Seviot kis diák sapka	—98
Divat férfi kalap	P 4.68
Divat kalapvirág	—48

ELELMISZEREK

1 kg málnaszörp	P 1.58
10 deka szegedi szalámi	—34
10 deka méz, v. savanyu, v. erős cukorka	—17

PÁRISI NAGY ÁRUHÁZ RT.
SZEGED, CSEKONICS és KISS UCCA SAROK